

М. Ю. Костиця

Леонтій

ЛЕОНТІЙ (Матусевич Леонтій Прокопович; 16. 04. 1884, с. Озеряни Володимир. пов. Волин. губ., нині Турій. р-ну [Волин. обл.](#) – 23. 12. 1942) – церковний діяч РПЦ. 1908 прийняв чернечий постриг. Закін. Київ. духовну академію зі ступ. канд. богослов'я (1909). Відтоді викладав у Житомир. пастор. училищі. 1915 возвед. у сан ігумена, 1922 хіротонізов. на єпископа Коростенського, вікарія Волин. єпархії. 1923 приєднався до обновленців, брав участь у 2-му Всерос. обновлен. соборі, згодом розкався і повернувся до РПЦ. 15 лютого 1930 заарешт., 4 квітня того ж року за звинуваченням у контррев. діяльності засудж. до 3-х р. заслання. Покарання відбував у м. Архангельськ (РФ). 23 квітня 1933 заарешт., 3 липня того ж року за звинуваченням у приналежності до контррев. угруповання засудж. до 3-х р. таборів. 1935 достроково звільнений через важку хворобу. Проживав у Вологод. обл. (РФ). 26 серпня 1941 за звинуваченням у контррев. агітації засудж. до розстрілу, згодом вирок змінено. Помер в ув'язненні. Реабіліт. 1989.

Покликання на статтю:

Леонтій / М. Ю. Костиця // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54314>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).